

Jeg er meget glad for statsministerens formulering om, at nu må vi først se, hvad den færøske befolkning ønsker, hvad det færøske Lagting ønsker, og hvad det færøske landsstyre kommer med. Derfor er det heller ikke relevant med en hvidbog på nuværende tidspunkt. Vi har fået at vide, at man vil imødekomme færøske ønsker med hensyn til de forfatningsmæssige forhold med en positiv indstilling, og mere har vi på nuværende tidspunkt ikke brug for at vide, da vi først skal gøre vores hjemmearbejde.

Afslutningsvis føler jeg et behov for at redegøre for min egen position og situation her i Folketinget:

Tacklingen af den økonomiske krise på Færøerne blev jo for en stor del forhandlet af en socialdemokratisk ledet regering, selv om fundamentet blev lagt af den borgerlige regering allerede i efteråret 1992. Derfor blev også det færøske Socialdemokrati straffet af vælgerne. Alle de upopulære afgørelser, som den danske regering og landsstyret forhandlede sig til, blev vores parti straffet for: Vi sad med 10 mandater i Lagtinget i 1990, og ved valget i 1994 blev vi reduceret til 5, men ved det nylig overståede valg har vi løftet os op til 7 mandater.

Op til folketingsvalget så vi det som vores eneste mulighed for at generobre mandatet i Folketinget, at vi distancerede os fra vores politiske kolleger i Folketinget. Derfor var vores oplæg til folketingsvalget, at det færøske Socialdemokrati ikke ville indgå i det danske Socialdemokratis folketingsgruppe.

Desuden var det tydeligt, at specielt vores løfte om, at vi ikke ville blande os i eller lade os bruge i dansk indenrigspolitik, var det, som mest indgik i den færøske vælgers vurdering.

Men vi er i en ambivalent situation, hvad folketingsvalget angår. Det er jo noget af et paradoks, at vores distancering fra det danske Socialdemokrati gjorde, at vi og ikke Venstres søsterparti, Sambandspartiet, fik mandatet. Kort sagt sikrer en distancering fra det danske Socialdemokrati det samme danske Socialdemokratis overlevelse som regeringsparti, for havde jeg ikke klart lagt afstand til regeringens politik med hensyn til Færøerne, var Sambandspartiets kandidat blevet valgt, og denne ville uden tøven have sikret en borgerlig regering med hr. Uffe Ellemann-Jensen som statsminister.

Jeg kunne derfor allerede på valgaftenen sige, at jeg ikke ville vælte en socialdemokratisk regering, og dette sammen med udfaldet af den

danske del af valget gjorde, at statsministeren i dronningerunden kunne erklære sin regerings fortsættelse. Men når jeg havde gjort det, var jeg også bundet af de løfter, som jeg havde givet mine vælgere om en neutral holdning til dansk indenrigspolitik, og de samme vælgere ønsker ikke en dansk indblanding i færøsk politik og ønsker derfor heller ikke, at vi færinger blander os i dansk indenrigspolitik.

Derfor håber jeg, at medlemmerne af Folketinget forstår min holdning. Men specielt håber jeg, at de danske socialdemokrater i Folketinget forstår og i sidste ende sætter pris på, at det netop var vores holdning og udmelding, der sikrede dem deres fortsatte rolle som regeringsparti.

Så jeg mener, at alene min tilstedeværelse og min udmelding valgaftenen burde give mine socialdemokratiske venner al grund til om ikke taknemlighed så en afslappet holdning til mit standpunkt med hensyn til dansk politik.

I den meget omdiskuterede aftale af 10. juni 1998 har jeg ikke på noget tidspunkt ladet min politiske holdning til den danske pinsepakke været til salg. Jeg har fremdeles den samme holdning, som jeg har haft siden valget i marts. Og jeg må ærligt indrømme, at de mange beskyldninger, der i de sidste dage har verseret om noget, der ligner pengeafpresning, og som også har været fremsat af enkelte partiformænd, sårer mig. Det må da også i dette parlament være tilladt at have en holdning.

Til sidst vil jeg sige, at jeg synes, regeringen i den nylig indgåede aftale med Færøerne virkelig har bestrebt sig på ikke at blande sig i færøsk politik. Det sætter jeg overordentlig stor pris på, og jeg synes, netop denne danske holdning også burde udgøre en appel til de færøske medlemmer af Folketinget om at gå hen og gøre ligeså.

Det ville for mig at se være den eneste anstændige løsning på det parlamentariske problem, som vi sidder med, hvor vi fra færøsk side kunne stå inde for en færøsk neutralitet i forhold til dansk indenrigspolitik, og som samtidig sikrede en respekt for den danske parlamentariske sammensætning.

Problemet er ikke til stede i denne uge, men jeg er overbevist om, at det er et problem, som vi vil møde efter sommerferien.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Da vi tidligere på dagen gjorde boet op efter et intenst år, talte vi om, at det har været et år